

ffp
FEBRUAR-82

nek
TIL ATOMVÅPEN

**DSAU-UTTALELSE OM:
ANTI-KRIGSPOLITIKK OG
DEN NYE FREDSDBEVEGELSEN**

INNHOLD:

Leder: Anti-krigspolitikken og forholdet til den nye fredsbevegelsen.....	s. 3
DSAU om forslaget til nytt kontingentsystem.....	s. 5
Økonomisk kamp - også en oppgave for boligavdelingene.....	s. 6
Boligutvalget i Oslo skriver bok.....	s. 7
RV-debatten sett bak kulissene.....	s. 8
Korrigerings og filosofi.....	s. 9
Vedtak om demonstrasjonen 25/10.....	s.11
Om holdninga vår til demonstrasjonen 25/10-81 . Svar fra DSAU	s.12

DEADLINE FOR FFP FRAM TIL PÅSKE:

Fredag 12. februar (marsnr.)

Fredag 12. mars (aprilnr.)

Husk at artikler kan leveres til Helge Roald på partikontoret.

RETTELSE:

I desembernummeret av FFP hadde DS-formannen en artikkel under overskriften: " Er AKP (m-l) et småborgerlig, radikaliseret parti?" Det har sniki seg inn en feil i teksten - det skulle stått: " Er AKP(m-l) et småborgerlig, radikalistisk parti?"

LEDER:

ANTI-KRIGSPOLITIKKEN OG FORHOLDET TIL DEN NYE FREDSBEVEGELSEN

UTTALELSE FRA DISTRIKTSSYRETS ARBEIDSUTVALG

DS i Oslo har behandla politikkene og taktikken for arbeidet med freds- og forsvarspolitikken i byen. Når det gjelder vurderinga av helheten i dette arbeidet, slutta DS seg til hovedlinjene i SKs uttalelse fra oktober-81. DS konsentrerte seg først og fremst om å diskutere holdninga vår til den nye fredsbevegelsen.

Denne behandlinga endte opp med et pålegg til DSAU om å vedta å sende ut en uttalelse til Oslo-partiet om disse spørsmåla.

DS-møtet ble holdt før militærkuppet i Polen. De pålegga og vedtaka som ble gjort av DS er her tilpassa den nye situasjonen som ble utløst ved militærkuppet.

1) Det fins tre hovedområder for kamp mot krigstrusselen nå:

- o Kampen for et sterkt og uavhengig forsvar,
- o Kampen for å reise en størst mulig bevegelse til støtte for de folk og nasjoner som står i fremste linje i kampen mot supermaktene, og
- o kampen for å reise en opinion mot supermaktens krigsforberedelser.

2) Reint objektivt kan det ikke herske tvil om at de to første områdene er de som betyr mest. Derfor er det et stort problem at innsatsen til partiet på disse områdene lenge har vært for svak og tilfeldig.

Tilsvarende er det et stort problem at deler av den norske opinionen nokså ensidig er opp tatt av atomnedrustning som det viktigste, eller eneste antikrigs arbeidet som betyr noe. Og dette problemet blir desto større pga at store deler av den organiserte fredsbevegelsen, f.eks. "Nei til atomvåpen", står for ei pasifis-

tisk linje og ei linje som samsvarer ganske godt med Sovjets propaganda-offensiv overfor vesten.

3) Den nye fredsbevegelsen bringer fram farlige pasifistiske, kapitulasjonistiske og pro-sovjetiske standpunkter. Dette har ikke endra seg med at "Nei til atomvåpen" har begynt å snakke om nedbygging av sovjetiske SS 20-raketter. Dette distanserer fortsatt ikke kampanjen fra offisiell sovjetisk forhandlingstaktikk. Derimot har aksjonen vært taus som grava om militærkuppet i Polen. Den pro-sovjetiske innflytelsen i aksjonen er uendra.

Den nye fredsbevegelsen representerer dessuten ei feilaktig vektlegging av hva som er viktigst i anti-krigsarbeidet nå. Den framstiller det som sin store fortjeneste til nå at den har "tvunget supermaktene til forhandlingsbordet". Men nedrustningsforhandlinger har til nå aldri ført til nedrustning. Tvert om: Krigsfaren vil heller ikke bli vekk sjøl om Sovjet ødela sine SS 20-raketter, som gjenytelse mot at planene om utplassering av nye amerikanske mellomdistansevåpen ble skrinlagt. Supermaktene kan fortsatt når som helst kaste Euaropa ut i et kjernefysisk ragnarokk. Men til nå har Geneve-forhandlingene ikke bragt fram annet enn de vestlige regjeringenes unnfalleshett overfor militærkuppet i Polen.

På den andre sida samler den nye fredsbevegelsen i og rundt seg mange radikale, venstreorienterte folk som ærlig og sterkt ønsker å slåss mot supermaktens krigsplaner, men som har uklare oppfatninger om hvordan dette skal gjøres.

4) Denne situasjonen setter partiet i en vanskelig taktisk posisjon. Partiet i Oslo må legge opp en politikk og taktikk som tar hensyn til hva som objektivt må til for å stå sterkest mulig rusta mot sosialimperialistisk aggresjon mot Norge, og vi må samtidig ta hensyn til det subjektive nivået blant folk som er under innflytelse av bevegelser som "Nei til atomvåpen". Vi må ha klart for oss de alvorlige farene som fins ved den politikken som føres fram av bevegelsen. Og vi må se den klare begrensninga ved det arbeidet den driver. Samtidig må vi ta hensyn til at mange folk som har fått øya opp for krigstrusselen nå, er det kampen mot atomvåpen som er hovedsaka.

Vi må derfor legge opp en politikk og taktikk som gjør det mulig å:

- Vinne langt større oppslutning for partiets militærpolitiske linje.
- Trappe opp solidaritetsarbeidet med dem som framskredent kjemper mot supermaktenes aggresjon. Særlig viktig er støtte til motstands kampen i Afghanistan og støtte til "Solidaritet " i Polen.
- Arbeide for at kravet om nedrustning rettes mot begge supermakter, men også for ei nøktern vurdering av betydninga av sånne krav. Vi må motarbeide de pasifistiske illusjonene som spres av fredsbevegelsen, og som objektivt fungerer som et røykteppe for sovjetisk framrykking.
- Vi må arbeide aktivt innafor "Nei til atomvåpen" for å vinne flest mulig for vår linje, og om mulig få kampanjen til å innta en utvetydig brodd mot Sovjets krigspolitikk.
- Ta flere sjølstendige initiativer, gjerne i samarbeid med andre organisasjoner, slik som 8.desemberdemonstrasjonen er et bra eksempel på.

5) Når det gjelder å sette denne linja ut i livet, går DSAU inn for at vi nå skal konsentrere oss først og fremst om tre områder: arbeidet i fagbevegelsen, arbeidet i "Solidaritet Norge-Polen" og arbeidet i "Nei til atomvåpen". DSAU vil understreke at dette

er en taktikk og ei prioritering som gjelder sånn som forholda er nå, og som gjelder for de nærmeste månedene. Det er godt mulig at utviklinga gjør det nødvendig å justere dette eller å prioritere på en helt annen måte.

Når det gjelder solidaritetsarbeidet med geriljaen i Afghanistan, vil DSAU jobbe med å styrke dette arbeidet på Oslo-plan. Men utviklinga i Afghanistan kan føre til at Oslo-partiet som helhet må prioritere dette arbeidet kraftig opp.

6) Fagbevegelsen må være et hovedområde for anti-krigsarbeidet vårt. I mange fagforeninger og klubber i Oslo, og ikke minst i Oslo samorg, har pasifistiske og pro-sovjetiske standpunkter ganske stor innflytelse i deler av tillitsmannssjiktet. På den andre sida har store deler av medlemsmassen ikke sånne illusjoner. Og helt sikkert er den pro-sovjetiske innflytelsen langt mindre i medlemsmassen som helhet enn blant en del tillitsmenn. Og mange mener det samme om krigsfares som oss. Dette gjør det viktig å slåss mot pro-sovjetismen i fagbevegelsen, samtidig som mulighetene for å samle oppslutning om hele anti-krigspolitikken vår her er gode. Med den økte innflytelsen som partiets faglige tillitsmenn har oppnådd, skulle det mange steder være godt grunnlag for å reise forslag til vedtak rundt disse spørsmåla.

Nå er solidaritetsarbeidet med "Solidaritet" i Polen ei spesielt viktig oppgave. Svært mange foreninger og klubber har meldt seg kollektivt inn i SNP. Dette er en svært positiv utvikling. Spesielt må det nevnes at dette er den første virkelige organiserte massebevegelse, med tyngdepunkt i fagbevegelsen, som har en klar brodd mot sosialimperialismen. Dette er av uvurderlig betydning for å styrke den linja som partiet står for.

Våre faglige kamerater som enda ikke har klart å melde klubbene eller foreninga si inn i SNP må snarest mulig lage en plan, gjerne i samband med forberedelsene til årsmøtene, for å få dette til.

Hendingene i Polen gjør dessuten mulighetene for utmelding av Sovjet-sambandet grunstigere enn tidligere.

Vi bør ha ei tilbakeholden holdning til bevilgninger eller annen form for støtte til NTA i klubber og fagforeninger. Hvis slik støtte ikke er til å unngå, må vi slåss for at den kombineres med uttalelser som distanserer klubben eller foreninga fra det politiske grunnlaget til NTA, eller i det minste krever ødelegging av SS 20-rakettenes og fjerning av alle atomvåpen retta mot nordiske områder.

7) Solidaritet Norge-Polen jobber nå med å opprette en lokal-komite i Oslo med bydelkomiteer under den igjen. I tida etter militærkuppet har det meldt seg et stort antall uavhengige aktivi-

ster, og flere enn rundt noen annen internasjonal sak de siste åra. Her trengs det kamerater som kan delta i dette viktige arbeidet. Boliglag og -UDSer må forsøke å avsette folk til dette.

8) Vi må jobbe innafor "Nei til atomvåpen". Situasjonen i Polen gjør at vi i tida framover vil bruke mer krefter i SNP enn i NTA. Vi må unngå at det fører til at vi ikke prioriterer å jobbe i NTA i det hele tatt. At vi jobber i NTA betyr ikke at partiet i Oslo støtter denne bevegelsen. Tvert om vil vi også framover være nødt til å kritisere det politiske grunnlaget for kampanjen og ta offentlig avstand fra deler av virksomheten dens.

Vi kan heller ikke delta som ved og vannbærere for den nåværende linja og ledelsen. DSAU vil i tida framover diskutere dette arbeidet særskilt med de delene av Oslo-partiet som blir berørt.

DSAU OM FORSLAGET TIL NYTT KONTINGENTSYSTEM

1) DSAU har behandla forslaget fra partiledelsen til nytt kontingentsystem. DSAU støtter forslaget om å gå over til prosent -trekk av bruttolønn.

2) DSAU støtter flere av endringsforslagene som har kommet fram fra partilag i Oslo. Dette gjelder bl.a. at barnefamilier med ei inntekt må ses på linje med enslig forsørger, og at ordninga med at laget kollektivt svarer for full kontingent fra laget oppheves.

3) Forslaget tar ikke fullt ut hensyn til at folk har forskjellige nødvendige utgifter. I flere lag har det vært framme at dette vil føre til at systemet kan slå urettferdig ut. Særlig har det blitt pekt på at folk har f

blitt pekt på at folk har forskjellige boutgifter. DSAU har diskutert dette og kommet til at systemet uansett må bygge på bruttoinntekt. Noen annen og mer fornuftig måte å gjøre det på fins ikke. Å lage et helt rettferdig system er umulig. Først og fremst fordi det ikke fins noen måte å avgjøre hva som er rettferdig på. Men også fordi et hvert forsøk på å lage noe i retning av et sånt system vil bli ålt for innvikla og ålt for krevende å administrere.

DSAU mener det i stedet må åpnes for at laga sjøl kan justere prosentsatsene i tilfeller der en er enig om at enkelte havner ålt for høyt i kontingent i forhold til den reelle økonomiske evnen.

4) Styret i jernlaget i Oslo har vedtatt enstemmig å avvise forslaget om prosenttrekk. (vedtaket står i desembernummeret av FFP). Forslaget karakteriseres her som et opplegg for å erstatte politisk mobilisering med tvangstiltak. Styret går i stedet inn for at kontingentens størrelse skal "være basert på frivillighet".

DSAU er helt uenig i dette forslaget. Det nåværende kontingentsystemet bygger på faste satser og vurdering av den enkeltes økonomiske evne. Trass i en rekke kontingentkampanjer har det utvikla seg store forskjeller innafor dette systemet som ikke har noen sammenheng med forskjell i økonomisk evne. Styret i jernlaget går inn for å sette svakhetene ved den nåværende ordninga i system. Fastsetting av hvor stor kontingenten skal være på grunnlag av frivillighet, er et fullstendig

usolidarisk system. Det vil slå beina unna en hver planlegging av partiarbeidet på grunnlag av nøktern budsjettering. Forslaget har ingenting med partikontingent å gjøre.

5) To partilag i Oslo har krevd uravstemning om forslaget. DSAU er mot dette. Behandlinga i laga har så langt vist et klart flertall for å gå over til prosenttrekk. Derimot har DSAU gått inn for å utsette innføringa av nytt kontingentsystem til 1.mai 1982. Dette er nødvendig for at de forskjellige forslaga skal kunne diskuteres ferdig før et nytt system blir gjort gjeldende i partiet.

DSAU vil komme tilbake til saka i neste nummer av FFP.

ØKONOMISK KAMP – OGSÅ EN OPPGAVE FOR BOLIGAVDELINGENE

Oftest blir økonomisk kamp betrakta som en oppgave for arbeidsplasslaga. Partiet har hittil i liten grad evna å ta opp de deler av den økonomiske kampen som heilt naturlig hører heime i boligavdelingene.

Nå er det flere slike saker som er brennaktuelle i Oslo. Skolebruksplanen for Groruddalen og Ytre øst er en av dem. Den kraftige hevinga av barnehageprisene den andre. Disse to sakene kan bare organiseres ut fra bydelene, fordi virksomhetene saken gjelder, er spredd rundt i bydelene.

Vi vil gjerne at disse sakene skal bli tatt opp i boliglaga.

Ofte vil etter evne hjelpe til med å ta opp sakene på en sann måte at vi også kan starte diskusjonen om boliglagas oppgaver i den økonomiske kampen.

De boliglaga som ønsker det kan få hjelp fra DS når det gjelder å skaffe innleder til slike møter, eller hjelp til å forberede møtene. Men for at dette skal gå, må de som ønsker slik hjelp si i fra ei stund på forhånd. Det enkleste er å ta kontakt med partikontoret. Vi håper at det blir en del boliglag som benytter seg av dette.

Knut, DS-medlem

BOLIGUTVALGET I OSLO SKRIVER BOK:

NORSK BOLIGPOLITIKK - FORBRYTELSE ELLER DUMHET?

Kamerater i Oslo-partiets Boligutvalg har laga et hefte om boligpolitikk. Hftet blir på rundt 60-70 sider og blir trykt i Offset. Det vil koste 20 eller 25 kr.

Innholdet i heftet er ajourført med det siste som er skjedd i boligpolitikken. Dvs. at det kommenterer Willoch-regjeringas statsbudsjett, Det vedtatte Oslo-budsjettet for 1982 og det nummeret om boligpolitikk som Kontrast nettopp har laga.

Du finner sjølsagt egne kapitler om byfornyelsen og om nybygging. Men du finner også bl.a.:

- Sammenfatning av Husbankens og den statlige boligpolitikken historie fra 1946 til 1982
- Hvorfor og hvordan OBOS blei stifta og om interessefellesskapet mellom kommunen og OBOS
- Hvilke regler som gjelder i forholdet mellom borettslag og boligbyggelag (f.eks.obos).

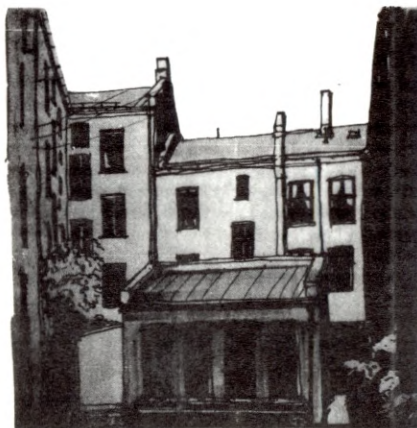
Det er faktisk mye nyttig mat-

eriale her som ikke har kommet på trykk før. Og heftet vil være ekstra aktuelt blant svært mange også utenfor partiet, fordi 1982 blir det verste året på svært, svært lenge når det gjelder økning i boutgiftene.

Hvordan spre heftet?

Heftet blir omtalt i KK straks det er ferditrykt. Vi skal gjøre endel for å lage reklame for det, men det som har aller størst virkning er hvis mange av partiets medlemmer vil være selgere. Hvis du kjøper 5 eller 10 eks.til videresalg blant kjente, vil du kunne utrette mer enn mange annonser. Dette er ment som ei oppfordring. Det vil også være lurt om avdelinga sørger for at en person kjøper inn til alle, slik at ikke hver enkelt må bruke tid på det.

Knut, DS-medlem

DEBATT

RV-DEBATTEN SETT BAK KULISSENE

Kamerater som er RV-ere, sympatisører eller andre KK-lesere har fulgt med i RV-debatten i KK. Her har de sikkert ikke kunnet unngå å lese hva den kjente AKP-eren Tron Ø mener i så henseende.

TØ har sagt han synes det er bra at folk diskuterer valgresultatet, og at det er særlig bra at UPSTART "sparka i gang disse sakene". Men dessverre virker en del av spørsmåla "kunstige, nærmest upolitiske". Han mener også at det er langt fra det vi trenger i dag.

Greitt at TØ mener dette! Så er vel dette også oppfatninga til partiledelsen, tenker folk, som fortsatt oppfatter TØ som tilhørende den "harde kjerna". Men vi som er partimedlemmer veit bedre!!

I oktober-TF kommer nemlig SK med sin oppsummering av valget. Her heter det bl.a.:

"Ideer om at RV nå må kvitte seg med revolusjon og sosialisme, overlate dette til AKP(m-l) og sjøl bli en slags anti-kapitalistisk bevegelse, avviser SK som et farlig høyre-opportunistisk feilspor."

Noen ytterligere begrunnelse for disse påstandene er ikke gitt, rent bortsett fra den geniale slutning at RV vil bli likvidert som revolusjonær bevegelse hvis RV kvitter seg med revolusjonen.

Så tenker vel en del kamerater KK-lesere at det er sannelig demokratisk gjort at en slik debatt får gå så fritt i KKs spalter. Og det er selvfølgelig bra. Noen har riktignok hengt seg opp i at Tron Ø får hele debattsida for seg sjøl under vignetten "Tron Ø kommenterer", mens motparten får innlegga sine forkorta. Men dette er tross alt underordna.

Men partimedlemmene har vel også her rett til å få se bak kulissene. TØ ønska i sitt siste KK-innlegg lykken på ferden til de som måtte ønske å fortsette debatten. Etter denne oppfordringa

har ett - 1 - debattinnlegg blitt trykt i denne saka, nemlig fra kamerat Johanna Si - en kamerat det er vanskelig å komme utenom.

Hvorfor en så bd kulminasjon? Ingen interesse mer? Var TØs argumentasjon så overbevisende at UPSTART og co. ligger helt på rygg? Partimedlemmene har rett til å få vite at ett leserinnlegg fra UPSTART blei postlagt 4/11 og pr. dags dato ikke er kommet på trykk. Dette kan sjølsagt være postverkets ansvar, men det er andre innlegg som heller ikke har kommet inn. Blant annet har en uorganisert kamerat som deltok i debatten, sendt inn innlegg som ingen har hørt noe mer fra.

Ut fra dette har jeg en del spørsmål til de ansvarlige:

1. Hvorfor er det er "farlig, høyre-opportunistisk feilspor" å ville fjerne revolusjonen i RVs grunnlag? Forklar spesielt hvorfor dette er så forferdelig "farlig".
2. Hvis den beskrivelsen som er nevnt over er riktig, så kan dere vel ikke være av den oppfatning at der var "bra" å sette i gang denne diskusjonen. Da kan det vel heller ikke være riktig at problemstillingene er "kunstige" eller "upolitiske"?
3. Påvis hvor i innlegga mine eller mine "allierte" i KK noen har snakka om at RV skulle kvitte seg med "sosialismen". Er ikke dette en forvrengning av fakta? Er det ikke tvert om slik at flere har påvist viktigheten av å ha med sosialismen?
4. Tør SK la sin "analyse" se dagens lys, dvs la den presenteres i f.eks. KK? Eller vil dette skremme vekk den siste "uavhengige socialist" fra samarbeidet med partiet?
5. Finnes det noe "hummelig vedtak" i noe organ om å stoppe debatten i KK? Hvorfor er ikke de

aktuelle innlegga blitt trykket ?
Hvorfor er ingen begrunnelse for
dette blitt gitt til debattante -
ne?

6. Mener SK der er plass for folk
som fremmer "farlige høyre-oppor-
tunistiske blindspor" på denne
måten i partiet? Eller bør de

melde seg ut eventuelt bli eksclu-
dert ? Er det ikke kritikkverdig
av KK-redaksjonen å i det hele
tatt la en slik debatt få lov til
å gå så lenge?

Med hilsen UPSTART.

KORRIGERING OG FILOSOFI

SVAR TIL ARNE FRA PÅL S'

I desember-nummeret av FFP har
signaturen Arne en artikkel under
tittelen "Hvordan korrigere?". Jeg
ønsker å komme med noen kommenta-
rer til denne artikkelen.

Arne deler årsakene til parti-
ets problemer i tre kategorier:

- "Ytre årsaker, dvs. på virkning
fra samfunnet rundt oss",
- "Feil i partiets politikk og
praksis" og
- "Teoretiske feil og mangler i
mlm samt historisk arv fra den
internasjonale kommunistiske be-
vegelsen".

Allerede i utgangspunktet gjør
Arne et viktig brudd på dialektik-
ken ved at han definerer påvirk-
ning fra samfunnet rundt oss som
utelukkende en ytre årsak. Dermed
betrakter han partiet som et eget
univers, isolert fra klassekampen
og samfunnet. I virkeligheten er
partiet en del av det norske sam-
funnet og klassekampen i Norge,
og partimedlemmene er vel så mye
samfunnsmedlemmer som de er parti
medlemmer. Hvis en ikke forstår
denne dialektikken, kan en ikke
gjøre seg håp om å forstå parti-
ets problemer og langt mindre
rette på dem.

Fordi Arne oppretter et meka-
nisk skille mellom partiet og
samfunnet og reduserer klassekam-
pen i Norge til noe fjernt og
underordna i forhold til partiet,
er det ikke overraskende at han
kommer til den konklusjonen at
borgerlig og revisjonistisk inn-
flytelse på partiet er mindre vik-
tig enn de to andre faktorene.
Arne innser ikke at konklusjonen
hans ikke er noe annet enn et re-
sultat av den feilaktige defini-
sjonen av "ytre årsaker".

Arne påstår at det er teoretiske
feil og mangler i den marxist-len-
inistiske teorien. Det er en meget
forpliktende påstand. Når et med-
lem av et marxist-leninistisk parti
hevder at det er vesentlige
feil ved den teorien partiet bygg-
er på, så forplikter vedkomm-
ende seg til å vise hvor disse
feilene er. Jeg skal ikke utelukke
at Arne har argumenter til å under-
bygge påstanden, men HAN LEGGER
DEM I HVERTFALL IKKE FRAM. Sjø-
l har jeg jobba nokså mye med grunn-
leggende marxistisk teori de siste
åra, fra Marx' filosofiske og øko-
nomiske skrifter til Lenins artik-
ler om imperialismen, parti og stat.
Jeg må si at jeg har blitt overras-
ka over hvor lite i disse skrif-
tene som ikke gjelder i dag. Ett
eksempel: I sommer hevdta mange
kamerater at Solidaritet i Polen
hadde vist at det kanskje var mu-
lig for arbeiderklassen å ta makta
uten en væpna revolusjon, og at
dette stilte viktige spørsmål stegn
ved marxistisk filosofi. Det samme
hørte vi våren 1968 om Tsjekkoslo-
vakia og sommeren 1973 om Chile.
Nå har marxismens og leninismens
teori om staten og klassekampen
dessverre nok en gang vist seg å
være riktig. Hvor mange ganger
skal vi oppleve dette før kamera-
ter slutter å snakke om at den
marxistisk-leninistiske teorien ikke
er gyldig i dag?

Altså, Arne: Du er hermed ut-
fordra til å vise hva i den mar-
xist-leninistiske teorien som er
feil og hvorfor. Har du overbevi-
sende argumenter, så skal jeg slut-
te meg til deg og kjempe for ditt
syn. Har du ikke mer å fare med
enn det du har lagt fram til nå,
vil jeg kjempe for å få deg til å

legge bort fordommene mot marxismen-leninismen.

"PS gjør feil i retning mekanisk materialisme", sier Arne. Arne begrunner dette slik: "Det første er overdrivinga av ytre årsaker for å forklare høyrefeila. Det andre er fra filosofidiskusjonen, 22.aug.81 i KK:" I filosofi debatten til nå har det vært et hovedpunkt for meg å vise at menneskenes ideer er gjenspeilinger av materielle forhold..." Dette er jo riktig. "en det blir en svakhet når kampen mellom ideene så fullstendig utelates."

La det med en gang være klart. Dette er ikke argumenter som beviser at jeg gjør en mekanisk materialistisk feil. Det eneste Arne påviser er at min tenkemåte bryter med hans tenkemåte. Dersom Arnes tenkemåte er riktig, så er min feil. Men han har ikke på noen måte bevist at hans tenkemåte er rett. Tvert om gjør Arne sjøl den feilen å se på samfunnsmessige vilkår på en snever og udialektisk måte.

Antakelig er dette bare toppen på isfjellet i en større filosofisk motsigelse mellom Arne og meg. Han hevder at jeg gjør en feil fordi jeg angivelig ser bort fra kampen mellom ideene. Dette er interessant. Den største dialektikeren før Marx var uten tvil Hegel. I hans dialektikk var kampen mellom ideene og begrepene det grunnleggende. Marx ga sin tilslutning til Hegels dialektiske metode, men kritiserte han for idealisme fordi han ikke skjønnte den materielle basisen for ideene. Før Marx i det hele tatt kunne gi seg i kast med sin politiske økonomi var det viktig for han å rydde opp idenne typen filosofiske feil. Han snudde Hegels dialektikk opp-ned. I forordet til kritikken av den politiske økonomien sier Marx at "det

10

er ikke menneskenes bevissthet som bestemmer deres tilværelse, men omvendt deres samfunnsmessige tilværelse som skaper deres bevissthet". Dette er en hjørnestein i hele marxismen. Hvis vi fornektet dette, faller res-

ten av byggverket.

Som leseren vil se er meningsinnholdet i det avsnittet Arne siterer fra meg og i det jeg siterte fra Marx, identisk. Den kritikken Arne retter mot meg rammer derfor i like stor grad Marx. I virkeligheten må Arnes filosofiske utsagn oppfattes som et mellomstandpunkt mellom Hegel og Marx. Når Arne på den måten framhever kampen mellom ideene på bekostning av det materielle grunnlaget for ideene, så blir det umulig å skjønne hvorfor kampen mellom borgerlige og proletariske ideer ikke like gjerne kunne oppstå i slavesamfunnet.

Jeg skjønner det sånn at Arne er glødende opptatt av å korrigere partiets feil. Det er en fin innstilling. Men det filosofiske standpunktet hans og analysemetoden er ikke materialistisk og hvis en slik metode får dominere i partiet vil partiets feil og problemer bli langt alvorligere enn de er i dag. Partiet kan bare korrigeres dersom vi vender tilbake til den dialektiske og historiske materialismen og bruker den på en allsidig måte.

Pål S

I FFP for desember er det gjengitt et vedtak fra styret i jernlaget der det heter: "Kontingentsstørrelse må være basert på frivillighet". Dette er noe helt nytt i diskusjonen. Det har ingenting med vårt nåværende kontingentsystem å gjøre. Kontingentsystemet nå er inntektsgradert og står på prinsippet om at den som tjener mer skal betale mer. Problemet er at satsene ikke har vært justert opp og vært på nivå med praksis, slik at hele systemet er blitt utflytende. Minimumssatsene er derfor blitt altfor lave osv. Forslaget fra jernlaget ville gjøre denne utglidinga permanent. Den viktigste forskjellen mellom det nåværende systemet og prosenttrekk er at minimumssatsene blir heva en god del. Så vil det alltid være ei viktig oppgave å mobilisere så mange som mulig som har økonomisk evne til det å betale mer. Dette må være frivillig.

Forslaget fra styret i jernlaget om frivillig kontingent er noe helt nytt. Det fins ikke frivillig kontingent i noen organisasjon eller parti som jeg veit om. Enten betales det en fast kontingent uansett inntekt. Dette er jo svært usosialt. Eller så betales det en inntektsgradert kontingent. Det er det mest solidariske prinsippet.

Fagbevegelsen har f.eks. aldri bygd på frivillig kontingent. Det er klart at i vanskelige tider, f.eks. 20 og 30 åra, var det slik at det virkelig kosta å betale fagforeningskontingente. Men det var og er en plikt og en æressak å ha merkene sine i orden og bidra sin del til organisasjonen.

Bolsjevikpartiet hadde prosenttrekk. Jeg våger den påstanden at frivillig kontingent er et ikke-proletarisk prinsipp, uforenelig med proletarisk disiplin og kampoppgaver. Har f.eks. styret i jernlaget tenkt å fremme forslaget om frivillig kontingent i fagforeninga si?

I vedtaket fra jernlaget vises det også til "stille boikott" og protest. Jeg veit dessverre også om kamerater som i protest

mot resultatet av Landsmøtet har reagert på den måten at de har gått kraftig ned i kontingent, - en form for kontingentstreik.

Frivillig kontingent vil gi full åpning for slikt, gjøre det legalt. Ettersom vi må regne med flertall og mindretall i mange viktige politiske spørsmål, er det helt håpløst å basere partiets økonomiske fundament på et slikt laust grunnlag. Et kontingentsystem som er slik at du går opp i kontingent når du er enig i politikken, og ned når du er uenig, det kan ikke et revolusjonært parti som tar oppgava si alvorlig bygge på.

Ole

VEDTAK OM DEMONSTRASJONEN 25/10

Avdelingen vil kritisere partiledelsen på DS/SK-plan for ikke å ha støttet demonstrasjonen "Mot atomvåpen" som ble avholdt 25/10 i Oslo. Vi er enige i at parolene kunne ha vært mye bedre. Vi er i all hovedsak enig i partiets politiske kritikk av parolene og av demonstrasjonens politiske innhold. Måten å fremme denne kritikken på, er å delta i massebevegelsen og føre kamp om de politiske standpunktene der. Partiet har behandlet denne saken på en taktisk feil måte. Det har ført til at vi har stilt oss, politisk og taktisk, utenfor en av de største massebevegelsene i Norge de siste årene.

I tillegg reiser partiledelsens behandling av denne saken prinsipielle spørsmål om partiledelsens syn på hvordan masse-

linjen skal anvendes, både praktisk og teoretisk. Oppfatningen blant folk er at vi har oppført oss sekterisk, og at vi har stilt oss i et lys som gjør at vi ikke blir tatt seriøst. Dette på tross av at vi har sympati for våre standpunkter langt utover våre egne rekker

på spørsmålene om analysen av Sovjet, krigsfaren osv. Vi krever svar fra henholdsvis DS og SK om hvorfor partiet ikke støttet demonstrasjonen og om det prinsipielle med hvordan delta i massebevegelser.

På vegne av avd., Trond

OM HOLDNINGA VÅR TIL DEMONSTRASJONEN 25.10.81

SVAR FRA DSAU

Partilaget sier seg enig i partiets kritikk av demonstrasjonen i all hovedsak. Men dere mener at måten å fremme sånn kritikk på er å delta i massebevegelsen og føre politisk kamp der.

Vi er nødt til å skille dette en del fra hverandre. For å ta det siste først.

Laget kritiserer partiet for å ha stilt seg, politisk og taktisk, utafor en av de største massebevegelsene de siste åra. DSAU er enig i at vi fram til demonstrasjonen til Nei til atomvåpen 25. 10 i fjor hadde ei svært tafatt holdning til den nye fredsbevegelsen. Saka var knapt diskutert i DS før da. DSAU var dermed så dårlig politisk forberedt på saka at en ikke en gang klarte å ta noe sjølstendig standpunkt til demonstrasjonen. Den store oppslutninga denne demonstrasjonen fikk ble dermed et skudd for baugen for oss.

Etter dette har vi ført en større diskusjon om dette i DSAU og DS. Og vi har tatt en del eksterne initiativer som har samla en del bredde. Ved starten av diskusjonen viste det seg en del uenighet i DS som i partiet ellers. Etterhvert har vi kommet fram til ganske stor enighet om den oppfatninga som legges fram på lederplass i dette nummeret av FFP. Når det gjelder hva vi mener, henviser vi til denne uttalelsen.

Dette synet ble lagt fram på en faglig konferanse for Oslo-partiet før jul. Vi kommer i den nærmeste tida til å diskutere disse spørsmåla videre med alle formenna i Oslo-partiet.

Kort sagt, så er vi enig i at vi bør jobbe innafor Nei til atomvåpen, fremme kritikk og føre

kamp for standpunktene våre innafor denne organisasjonen. Vi er også enig i at vi er for seint på'n.

En del kamerater har gått inn for at vi skal jobbe innafor NTA ut fra ei vurdering av aksjonen som i hovedsak positiv. Dette er vi ikke enig i. Og noen politisk støtte til NTA kan Oslo-partiet fortsatt ikke gi.

Når det gjelder kritikken av partiets stillingstaken til demonstrasjonen 25.10, sier laget seg enig i partiets kritikk i all hovedsak. Samtidig burde vi ha støtta den, elter det laget mener. Dette er vi uenig i. Parolene for demonstrasjonen sett under ett, gjorde at den hadde en klar prosovjetisk profil. Å støtte en sånn demonstrasjon er helt i strid med partiets politikk og taktikk.

Ei anna sak er at DSAU ikke klarte å ta noe eksternt, offentlig taktisk initiativ for å få parolene for Oslo-demonstrasjonen endra. Et sånt initiativ hadde nokså sikkert ikke ført til at vi kunne ha støtta demonstrasjonen. Men det ville satt Oslo-partiet i en bedre taktisk posisjon og gjort det lettere å forklare hvorfor vi ikke støtta demonstrasjonen.

I tida fram til 25.10-demonstrasjonen var partiet sin kritikk av det politiske grunnlaget for den nye fredsbevegelsen også etter vår mening for svak og for-siktig. Dette har helt sikkert bidratt til å gjøre holdninga vår til NTA vanskelig å forstå.

På oppdrag fra DSAU, Roy